

Sejmi. 4. oktobra Artiče, Jurklošter, gornja Kostivca, sv. Lenart, sv. Lovrenc v Slov. goricah, Žavec, Tilmič pri Lipnici, 6. oktobra Arvež, Dol, Konjice, sv. Helena, Maribor, Pišce, 7. oktobra Obrajna.

Dopisi.

Iz Maribora. (Bauerverein.) Naši liberalni rogovileži so dolgo bobnali kmete slovenske k Lorberju, naj pridejo poslušat širokoustnega človeka ter pristopijo „bauernverein“. Toda kmetje so v tej zadevi strašno gluhi; prišlo je 28. p. m. samo 17 dedov, pravega slovenskega kmeta ni bilo niti enega ne, le nekaj nemškutarske smeti so prikobacale. Bistriški Nasko jim je telegrafiral „deutschen Gruss“ in Hammer-Amboss iz Gradca pismo poslal, v katerem Slovence krega, zakaj niso njega izvolili v poslanca. V svojej jezi sklene 17 možakarjev, med njimi leitersberžki Francel, kamški učitelj Gratze, gomilski učitelj Schiffer, nebodigatreba Ursigg, pesniški Simlinger, spiefeldski Appoth, rački Bothe in št. jaužki Löschnigg in Katz, naj nemški liberalci v Gradci na Slovence nič ne jemljejo ozira pri volitvi v deželni odbor. Bravo, bauervereinariji! To smo uže davno vedeli, da nas ljubite, kakor volk ovco.

Iz Vuhreda. (Posvečevanje nove cerkve.) V nedeljo 7. t. m. je bila nova cerkva posvečana. V soboto večer so že jasni zvonovi, lepi kresi po gorah in dolini, razsvetljeni križi močna strelba oznanjevali veliki in veseli den. V nedeljo jutro so se zgodaj zbrali farani in sosedi pri g. Pahernikovi hiši, kjer je bil lep slavolok, ter pričakujejo 3 duhovniki Njih ekscelenco mil. knezoškofa. Pol sedmih zadonijo zvonovi in strelba, ker se bližajo višji pastir spremljani od domačega g. župnika. S kočije stopivšim podeli s ponižnim pozdravom belo oblečena deklica šopek krasnih cvetlic, ktere mil. knezin škof z veseljem sprejmejo. V dolgi procesiji so bili peljani milost. nadpastir na prostor stare cerkve, kjer so sv. mešo brali, pri kateri je 64 deklic svetilo od katerih se je 22 posebno odlikovalo v znamenje 22 škofovih let. Ob 8. se je začelo posvečenje in trajalo do 1/4 12. Višji pastir stopijo sedaj na prižnico in ljudstvu, kterege se je prav veliko od raznih strani, tudi Nemcev zbralo, božjo besedo genljivo razlagajo. Po pridigi so velč. g. kanonik Lovro Herg, veliko sv. mešo v pričo mil. kneza in škofa brali, stregli so njim duhovni sosednih župnij, S. Bezjak, učitelj v pokoji pa je genljivo pesem zapel. Po sv. meši zapojemo zahvalno pesem „Tebe Bog mi hvalimo“ in marsiktera solzica je lesketala v očeh navzočim. Na zadnje je bilo darovanje, kterege so se tudi Njih ekscelencia s 13 duhovni vde-

ležili. Vsa slovesnost se je pri krasnem vremenu lepo, mirno dostojno, pobožno vršila. — Hvala Bogu! Sedaj ima Vuhred krasno hišo božjo, ktera se lahko med najlepše blizo in daleč šteje. Lepa je zunaj s visokim zvonikom, krasna znotraj z velikim oltarjem in nježno prižnico — pa lepša še bo, ko dobi stranska oltarja, Matere Božje in sv. Jožeta. Vso delo je trpelo 11 mesecev, kratek, kratek čas. Ponižna zahvala se izreka Njih ekscelenci milost. knezu in škofu za veliki trud posvečevanja; čč. gg. duhovnom, posebno velč. g. kanoniku Hergu, da so blagovolili še v pondeljek božjo službo v novi cerkvi obhajati; preblagemu darovniku, milemu starčeku g. Francu Paherniku za obilne darove božjej hiši, poštenim faranom za darila in trud; pridnim sosedom za marsiktero pomoč in vsem kateri so pomagali, posebno še slavnemu glavnemu ravnateljstvu c. kr. priv. južne železnice, ktera je vse daljne reči brezplačno pripeljati dovolilo.

Z Murskega polja. (Letina.) Pogled po naših sadonosnikih razveseljuje človeško srce, ker so nas s prirastki obdarovali v tolikej meri, kakor ovači malokedaj. Ako hodiš po vesi, imaš priložnost gledati drevje s sadjem tako obloženo, da se veje kar do tal šibijo in celo lomijo, kjer jim niso podlagale skrbne roke. Iz povedanega se že lahko sklepa, da se bo tudi za pijačo dosti natolklo. Toda slabše je s prodajanjem, ker še letos ni kupcev, ki bi tudi v naše kraje kaj pogledali. Imamo pa upanja, da nas ne pozabijo. Prišli bodo bržčas v poznejšoj jeseni, kakor pred nekterimi letmi, ko se je voz za vozom s sadjem naložen pomikal proti železnici. Gledé poljskih pridelkov se sme reči, da smo v obče še precej zadovoljni z njimi, ali cena njim je prenizko nastavljena. Le premisli, dragi „Gospodar“! pšenico, postavim, ktera je poglavitni dobiček tukajšnjemu kmetu, plačujejo po 6 kr. za kilo; čč. toraj stari mernik s 40 bokali, ali „drevenka“, kakor mi pravimo, tehta 50 kilo „dobi prodajalec zanj komaj borne 3 fl. — Gorice se pač niso kaj dobro obnesle. Vsled strahovite toče, ki jih je več let zaporedoma obiskovala, si namreč še niso s cela opomogle. In še to, kar je trta letos nastavila, slabo uspeva, ker letošnje vreme vinogradom ni ravno primerno. R...i.

Bodislavei. (Letina) je pri nas po treh zelo slabih letih še precej dobra. Kruha bode dovolj in tudi družega zelo primanjkovalo ne bode. Sadja, sosebno jabolk in grušek je mnogo; škoda le, da je cena za te jako padla, tako, da je boljše napraviti jabolčnik, kterege je pri nekterih hišah že po 10 polovjakov. Vreme je sedaj tako ugodno, po noči megla, po dne toplo solnce, da se je nadjati sladke kapljice, ktere bode največ v Cerkevunjaku in Hermanščaku. Hermanov Tonče.

Iz Sevniske okolice. (Šola brez kršč. nauka.) Nekaterim starišem in otrokom so se še le sedaj oči odperle, da so bili v nemčursko šolo le zapeljani. Sevniski gospodje so nas uže lansko leto svarili, da brezverni Kavčič, kateri je le tukajšnje, takrat jednorazredno šolo obiskoval, družega pa se nič učil nij, da on nevedne ljudi le moti. Kdor hoče iti v mesto dalje študirat, mora tudi izkušnjo iz kerščanskega nauka narediti. In letos smo se pa vsi prepričali, da o kerščanskem nauku v tej šoli ni prav ne duha ne sluha, ter da bodo taki ljudje sčasoma le Turki. Tako nevednih otrok naj se Bog usmili. Wermuth (pelin), kateri nikoli učiteljske izkušnje delal ni, ker mu je pretežka, vabi otroke le že s trompeto v šolo, katero pri telovadbi v okolico večkrat slišimo, njegov tovarš Ajstrič pa v šoli otrokom kaj na gosli zagode, in šola je vesela. Otroci pa, ki se v mladostnem času ne učijo dobro kerščanskega nauka, branja, pisanja, računanja itd. bodo divjaki in berači. Zivež in obleka gotovo nij toliko vredna, kakor prava šola. Tudi dr. Mauer, posestnik Turiškega grada se je dal pred dvema letoma od Kavčičeve brezverske šole zapeljati, a čez jedno leto je uže dečka iz šole vzel in ga celo pretečeno leto doma imel, kar je bilo pametnejše, kakor v tako šolo pošiljati, kjer se otroci vse druge neumnosti in nepotrebnosti učijo, da se ljubi mladostni čas trati, in le to se ne prav učijo, kar bi jim v prihodnjem življenju bilo v prid.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Cesar je bil ta teden na Vogerskem in slovesno odprl novi državni zbor v Budimpešti. V prestolnem govoru naznanil je, ka živimo v miru s vsemi sosedi. Vsled tega pričakujejo nekateri, ka bodo sploh številno vojakov pod puško stoječih zmanjšali. Zatem se je cesar vrnil domov na Dunaj. — V deželnem zboru štajerskem se kmetom in Slovencem slabo godi, meščanje in liberalci imajo večino glasov in delajo postave le sebi v korist. Tako so sklenoli, da bodo zavarovalnice morale 2% dohodkov za požarne straže oddati. No, požarne straže imajo večjidel le mesta in trgi, vesnice redko, a k stroškom bodo vsi zavarovani doplačevali. Tudi so sklenoli v Gradci staviti velikansko palačo za tehnikarje, drugo leto doplačamo davkeplačileci 150.000 fl. Za Dravski most pri Ormoži so dovolili 6000 fl. Slovenski poslanci dr. Dominkuš, M. Vošnjak so se pritožili, zakaj Slovence na Štajerskem povsod zatirajo. Čeravno je dr. Dominkuš govoril jako pohlevno, razdraženi so bili vsi liberalci in posebno Hakelberg in Schneiderer pa graški Schreiner so s svojim napuhom kazali

da imamo Slovenci prav, ako trdimo, da liberalni nemec druga ne misli v narodnem oziru, kakor nas Slovence poteptati, ponemčiti, uničiti. C. k. namestnik je trdil, ka se on drži gesla: „gleiches Recht für Alle“ in si prizadeva „beiden Nationen gerecht zu sein“. Pristavil je, ka v narodnej borbi mnogo pozabi, ka so v Avstriji, kar meri na one, ki čez avstrijske meje škilijo in „puntarske“ zastave razobešajo. — Kranjski deželni zbor zgubil je odličnega poslanca: g. vitez Schneid je nagloma umrl. — Hrvatski sabor zboruje v Zagrebu; Starčevića je narod navdušeno pozdravljaj, ko se je v zbornico peljal; za bana madjaronskega se še zme nil ni.

Vnanje države. Evropa uživa mir. To je res. Vendar drag je. Rimsko cesarstvo je imelo 450.000 vojakov in dosta je bilo; sedaj pa štejeemo v Evropi okolo 5—6 milijonov ljudi pod puško, za katere davkeplačileci na leto plačujemo več tisoč milijonov goldinarjev. Državniki prizadevajo si, temu v okom priti pa nič ne opravijo. — Ruski car vrnel se je iz Varšave domov v Petersburg; v Kijevu so dijaki profesorje pretepli, enega ubili in sedaj je 120 dijakov pod ključ djanih, vseučilišče pa zaprto; ruski razkolniški škofje so imeli shod ter sklenoli plačo duhovnikom, ki so vsi oženjeni, povišati. — Nemški cesar je pri manevrih zopet s konja pal; škofje je k mizi povabil pa niso hoteli priti, ker še kolonskega nadškofa ni prozval iz prognanstva: sploh v Westphalnu in ob Rheinu so katoličani na pruskega cesarja silno hudi, in ga tudi niso nikder slovesno sprejemali. — Kolera na Italijanskem pobere vsaki dan po 200 ljudi. — Angleži so v Egiptu gotpodje ter naenkrat ustavili izplačevanje obrestij za stare dolgove egiptovske. Vsled tega so francoski, italijanski in nemški kapitalisti silno jezni, ki imajo največ dolžnih pisem egiptovskih. — Francosko brodovje pobrisalo je kitajske ladje z morja in kitajski trgovci trpijo neizmerno škodo.

Za poduk in kratek čas.

V Sarajevo.

(Dopisuje J. Čagran, veroučitelj v Sarajevu.)

I. Marsikterega slovenskega rojaka bi utegnili prav zanimati nekaj več in natančneje, ter ob enem zanesljivo o glavnem mestu „sreberne Bosne“ (Bosna argentina) in o poti tje izvedeti. Podam toraj kratek opis pota v Sarajevo, mesta in njegovih prebivalcev.

V Sarajevo „biser Bosne“, pelja iz „Bosanskega Broda“ (Bosnisch Brod) c. k. vojnička železnica. Kolomaje so sicer mnogo ožje, kakor pri naših železnicah, pa vkljub temu so vozovi